

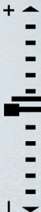
Annette Mierswa

16:9 HEVC

Niet jouw girl

Hoever ga jij
om topmodel
te worden?

AWB 5600K

AF-C

50mm 1/80 F4.0

ISO 100

Van Annette Mierswa verscheen eerder:
Instagirl

Annette Mierswa

Niet jouw girl

**Hoever ga jij
om topmodel
te worden?**

 UITGEVERIJ
De Fontein
JEUGD

Voor alle *wounded warriors*

‘Een nee verstoort de harmonie, maar
het redt de waardigheid.’

– Kathrin Spoerr, journalist *Die Welt*, #mehrmut!, 2017

Wat kan een lelijk beest doen om een beetje waardigheid voor zichzelf op te eisen?

Het kan niks doen zolang het een beest is, en er niemand is die van hem houdt. Het kan enkel een muur om zichzelf heen bouwen, zodat niemand dichtbij kan komen en hem nog meer kan verwonden.

En het kan zich verkleden, een prachtige prinsessenjurk aantrekken en rode lippenstift opdoen. Maar het moet oppassen dat de jurk niet openscheurt waardoor iedereen kan zien hoe lelijk het daaronder is. Dat zou het einde betekenen.

2

'Ik ben Tinka, en ik kan perfect op mijn tanden bijten. IJskoud water, slangen, duizelingwekkende hoogten... Ik ben van de partij. Uitkleden is ook geen probleem. Want jij zegt altijd dat dat erbij hoort als je succesvol wilt zijn. Mijn benen zijn eindeloos lang en ik ben één meter tachtig. Er is alleen één probleempje: ik ben nog geen zestien. Dat is echt superirritant. Ik voel me alsof ik levend ben begraven en wacht tot de zinloze tijd verstrijkt en ik eindelijk uit dit gat mag klimmen. Ik wil stomme dingen doen, eindelijk een keertje het leven vieren en alles doen wat ik zelf wil. Mijn eerste keer heb ik vast in de Ixclub, met een gespierde, goed uitziende vreemde gast die me optilt en op de beats van Bushido tegen de deur van het wc-hokje drukt. Yesss! Hé, ik ben niet psycho of zo. Mijn drempel ligt gewoon wat lager dan bij andere meiden. Wat zij gênant vinden, vind ik gewoon leuk, het maakt het leven interessanter.

'Net zo worden als mijn moeder is echt het allerergste wat me kan overkomen. Trouwen op je twintigste, twee kinderen krijgen, huisje in een buitenwijk, voor de burens net doen alsof je het perfecte huwelijk hebt – *boring!*

'Doe mij maar een *driving bed-shooting* in huidkleurige lingerie.

‘Ik heb al je shows al minstens tien keer bekeken. Ik weet nu precies waar het om gaat in de business. Ik heb de tijd gebruikt om me voor te bereiden. Dat heeft zich uitbetaald, toch? Je wilt me toch niet echt laten bungelen totdat ik zestien ben? Het is echt een hel om zo lang te wachten. En misschien ben ik dan wel opgebruikt, vadsig en lelijk. Dat weet je toch niet?’

‘Oké, ik ga er dus mijn best voor doen. Perfectie is mijn motto. En... mijn ouders ondertekenen alles. Daar zal het niet aan liggen.’

‘Dit meen je niet!’ Vivi schoof haar bril in haar haar. ‘Je gaat je toch niet uitkleden?’

‘Hé, kom op, daar gaat het juist om.’

‘Ben je gek geworden? Wil je bij een hoerenkast solliciteren?’

‘Ze houden bij het programma van relaxte meisjes.’

‘Maar niet van sletten.’

‘Kom op, Vivi, ik moet iets opvallends doen. Iets nieuws. Anders heeft toch niemand me in de gaten?’

‘Maar dat met die eerste keer kan toch niemand ene ruk schelen?’

‘Waarom niet? Ze zien dan dat ik doelen heb die ik wil bereiken.’

‘Doelen? Ik dacht dat Bo je doel was, en niet een of andere engerd in een club.’

‘Tja, Bo. Dat is net als wachten op Justin Bieber. Dan gaat mijn jeugd ongeleefd voorbij.’ Ik legde de rug van mijn hand tegen mijn voorhoofd en wierp mijn hoofd dramatisch in mijn nek.

Vivi lachte. ‘Je kunt beter actrice worden. Die clip kun

je al maken!’ Ze ging voor me staan en zette haar handen in haar zij. ‘Dit is een soort uitnodiging voor...’

‘...voor wat? Ik vind het cool. Een beetje raar, een beetje grappig. Het is toch gewoon een sollicitatievideo? Sonni moet er vast om lachen. Misschien maakt ze dan wel een uitzondering. Als je gezien wilt worden, moet je wat risikeren.’

‘Je bent echt helemaal gek.’ Vivi trok lachend aan mijn arm. ‘Maar daarom hou ik ook zooveel van je... Dat met die engerd moet je echt gaan vergeten. Dan lijkt het net of je een slet bent. En je drempel is alleen laag als je dronken bent.’

‘Te laat.’ Ik hief mijn telefoon in de lucht. ‘Heb ’m verstuurd.’

We keken elkaar even aan, zonder te weten wat we moesten doen. Toen begonnen we keihard te gillen en rond te stampen. We lieten ons op mijn bed vallen. Vivi staarde naar het plafond, waar een poster van een catwalk hing.

‘Ik hoop maar dat dit goed gaat. Ehm...’ Ze draaide zich naar me om. ‘Je moeder zei toch dat ze hier nooit iets voor zou ondertekenen?’

‘Klopt.’

‘En?’

‘Ik doe het zelf.’

‘Nee.’

‘Ja.’

‘Dat gaat niet goed.’

‘Wacht maar af. Als ik eerst maar in dat programma kom, dan zijn ze eindelijk trots op me en kunnen ze me

dat kleine leugentje wel vergeven. Waarschijnlijk ben ik tegen die tijd sowieso al zestien. Zo, nu vertel jij iets over mij. Dat stuur ik dan morgen.'

'Ik? Waarom ik?'

'Ik zei het toch: ik moet opvallen. En ik zal ze steeds weer aan mij helpen herinneren. Sonni moet 's nachts over mij dromen. Kom op!' Ik richtte de camera van mijn telefoon op Vivi.

'Nou, goed.' Vivi schudde haar haar los en ging rechtop zitten. 'Hallo allemaal, mijn vriendin Tinka kijkt al naar jullie programma vanaf dat ze kan lopen. Je kunt wel zeggen dat ze geboren is met hoge hakken aan. Er is werkelijk niemand die liever topmodel wil worden dan zij, geloof me. En ze wil er ál-les voor doen, ze gaat zelfs over lijken.' Vivi sloeg een paar onzichtbare vliegen weg. 'Nee, nee, niet over lijken, maar echt wel door drassige moerassen en over gammele hangbruggen. Je zou kunnen zeggen dat ze op deze wereld is om bij jullie te belanden.'

'Zeg wat je goed vindt aan mij,' fluisterde ik.

'Eh, ja, dus, Tinka ziet er niet alleen waanzinnig uit, maar ze is ook echt een showtalent. Ze gaat op een podium staan en kletst over haar leven alsof dat de gewoonste zaak van de wereld is. Ze kan de aandacht van haar toeschouwers vasthouden, maakt me altijd aan het lachen en heeft een heleboel gave ideeën. Van haar ouders mag ze alles en haar broer is een profvoetballer -'

'Ho, stop!' Ik liet mijn telefoon zakken. 'Je moet over mij praten, en niet over mijn broer, oké? Over mijn broer wordt al genoeg gepraat. Iedereen praat over mijn broer: mijn ouders, mijn vrienden, de media, zelfs die kerel van

de buurtsuper heeft het over hem.' Ik gooide mijn telefoon op bed. 'Ik wil absoluut niet dat ze nog meer over mijn broer horen. Het gaat hier nu om míj.'

'Hé, Tinka, doe even rustig. We doen het gewoon nog een keer. Maakt toch niks uit? Je hoeft niet meteen zo te ontploffen. Echt hoor. Je kunt toch fijn over hem opscheppen, toch?'

'Maar ik heb mijn broer niet nodig om te komen waar ik wil. Dit hier is míjn ding. Daar heeft die hele familieband niks mee te maken. Pas als ik echt doorbreek en in de show kom, dan... Wat denk je, hoe ze zullen kijken? Paps prinsesje is ineens volwassen geworden. Duh!'

'Ik zou graag iets van jouw vastberadenheid willen hebben. Je bent net een vuurpijl. De lont brandt al. Het ding gaat bijna gelanceerd worden en is niet te stoppen. En dan... Boem!! Een fonkelende explosie. Dat is de glitter die in de show over je wordt uitgestrooid, als je in de finale als winnares wordt gekroond. En dan breng je schoonheid en glamour in de wereld.'

'Vivi... Dat is het mooiste wat ik ooit heb gehoord. Dankjewel.' Ik sla mijn armen om haar heen. 'Weet je wat? Jij bent werkelijk een godsgeschenk.'

'En jij bent mijn heldin.' Ze hief mijn armen in een overwinningspose.

'Please, jij kunt je toch ook aanmelden? Wij samen in die show... Stel je voor!'

'Nee, dank je, dat is niks voor mij. En er kan er maar één winnen. Ik wil liever bij Felix winnen, als je begrijpt wat ik bedoel.'

'Jij altijd met je Felix. Alsof er niks belangrijkers op de

wereld is dan die gast. Als jij ook in die show komt, kun je iedereen krijgen.' Vivi rolt met haar ogen. 'Oké, oké. Jij krijgt Felix en ik alle anderen.'

3

‘Wat zijn jullie aan het doen?’ Theo kwam binnen.

‘Hé, eerst kloppen. Ik ben niet zo’n groupie bij wie je je alles maar kunt veroorloven.’

‘Doe even relaxed.’ Theo kwam op ons af en woelde door mijn haar. Ik duwde zijn hand weg. Hij keek Vivi aan. ‘Heeft ze weer over me zitten kletsen, deze roddeltante?’ Hij grijnsde. ‘Het oude indianenspel?’

‘Nee,’ zei Vivi. ‘Maar het is een goed idee. Dat hebben we al een eeuwigheid niet meer gedaan.’ Ze stond op en pakte een ceintuur van een haakje in de kast. ‘Hoe ging dat ook alweer?’ Ze wikkelde de ceintuur om mij heen. ‘Heb je haar aan de totempaal vastgemaakt?’ Theo kreunde. ‘En Bo heeft haar gered, omdat jij haar gewoon was vergeten?’

‘Hé, we waren toen pas twaalf, Bo en ik, beginneling die je er bent.’ Hij pakte de pluchen pony, die Bo mij toen had gegeven omdat hij vond dat ik die meer nodig had dan hij, van een plank en schopte ’m afwisselend met zijn voeten in de lucht, als een voetbal.

‘Ja, hoor.’ Vivi gooide de ceintuur op de grond. ‘Zo klein en onschuldig.’ Ze spitste haar lippen. ‘En Tinka was zeven, ja toch?’ Ik stond op, greep de pony en kneep Theo in zijn neus.

‘Jij klein monster,’ riep Theo lachend en hij nam me in

zijn armen. ‘Je hebt altijd al goed kunnen doen alsof. Toen was je al verliefd op Bo en wilde je door hem worden gered. Ik heb je dus eigenlijk een plezier gedaan.’ Hij liet me los en drukte zich tegen de muur, zijn armen achter zijn rug geklemd. ‘Red me, Bo! Red me van de kwade Apachen.’

Ik lachte en stompte op hem in. ‘Je bent echt een eikel.’

‘O, yes, ik ben echt een enorme fantastische supereikel.’ Hij ging met zijn kont naar me toe staan. Ik gaf hem een klap. ‘Voorzichtig, zusje, dat is een dure superkont, beter verzekerd dan dit hele paleis hier.’ Hij liep naar de deur. ‘Je krijgt trouwens de groeten van Bo.’ Hij draaide zich nog een keer om. ‘En van Eloise ook.’ Hij grijnsde. Ik pakte de speelgoedpony en gooide die tegen de deur, die hij net achter zich dichttrok.

Dat tussen Theo en mij was een soort haat-liefdeverhouding. Hij was een supercoole broer, maar hij was ook een gigantische eikel, dacht altijd eerst aan zichzelf en dan aan voetbal. Hij was profvoetballer bij St. Pauli. Dat kwam op de allereerste plaats. En hij was samen met Donna, een topmodel, die al had bereikt waar ik nog van droomde. Bo was al sinds de kleuterschool zijn vriend en sinds hij mij had gered van de Apachen was hij ook mijn held. Iedereen wist het, zelfs Eloise, zijn verloofde, een abnormaal dunne Braziliaanse, die haar ogen altijd maar half opendeed, alsof deze wereld minderwaardig voor haar was. En iedereen maakte zich vrolijk over die kleine naïeve Tinkaatje, die nog in gouden eenhoorns geloofde. Pfff! Ze vonden het allemaal zo grappig dat ze helemaal niet merkten dat dat kleine Tinkaatje de sprookjeswereld inmiddels was ontgroeid. Maar met mijn deelname aan het programma

Perfect Girl zouden ze daar niet meer omheen kunnen.

‘Is Theo bij jullie?’ Mam stak haar hoofd om de deur. ‘Hij moet zo spelen, maar zijn shirt lag achter de bank.’ Ze zwaaide het bruin-witte shirt door de kier van de deur. Plotseling hield ze in. ‘Zeg, heb jij het daar verstopt?’

‘Ik? Waarom zou ik?’

‘Nou ja, het zal wel.’ Ze sloot de deur weer.

‘Het is hier wel een zoete inval, zeg. Is er iets te vieren of zo?’ Vivi liet zich op mijn bed vallen.

‘Als er iets te vieren valt, hoor ik dat altijd als laatste. Als eerste de prins en troonopvolger Theo de Grote, dan de koning en koningin en dan misschien nog de kleine nutteloze prinses, die altijd leugens vertelt en dingen verstopt en sowieso overal de schuld van krijgt. Maar die hoeft ook niet alles te weten, want ze is nog zo klein en dom. Het gaat erom dat ze er mooi uitziet.’ Ik tilde mijn shirt op en toonde Vivi mijn sexy puntige beha. ‘Deze neem ik mee naar de Caraïben of naar de Bahama’s, of waar die casting voor *Perfect Girl* ook is.’

‘Tinka, het programma heet niet *Perfekte Sekslavin*.’ Ze pakte de ceintuur en liet die knallen als een zweep.

‘Jij snapt gewoon niet waar het om gaat.’

‘O nee? Waar gaat het dan om?’

Ik zette mijn D&G-bril met de kleine strasssteentjes op en poseerde voor haar. ‘Een perfecte crazy blingbling girl te zijn met een beetje *fuckability* en een hoop personality.’

Vivi lachte. ‘Op dit moment heb je vooral een hele hoop blabla.’

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Not Your Girl*

Verschenen bij Loewe Verlag

© 2019 Annette Mierswa

Voor deze uitgave:

© 2020 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Merel de Vink

Omslagbeeld: © Iablonskyi Mykola/shutterstock.com,

© iunewind/shutterstock.com, © Milan M/shutterstock.com

Omslagontwerp: Miriam van de Ven

Grafische verzorging: Crius Group

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5274 0 (e-book 978 90 261 5275 7)

NUR 284, 285